पुरं निषादाधिपतेरिदं तद्यस्मिन्मया मौलिमणिं विहाय १
जटासु बद्धास्वरुदत्सुमन्तः कैकेयि कामाः फलितास्तवेति ॥५९॥
पयोधरैः पुण्यजनाङ्गनानां निर्विष्टहेमाम्बुजरेणु यस्याः १
ब्राह्मं सरः कारणमाप्तवाचो बुद्धेरिवाद्यक्तमुदाहरन्ति ॥६०॥
जलानि या तीरनिखातयूपा वहत्ययोध्यामनु राजधानीं १
तुरङ्गमेधावभृथावतीर्णैरिक्ष्वाकुभिः पुण्यतरीकृतानि ॥६१॥
यां सैकतोत्सङ्गसुखोचितानां प्राज्यैः पयोभिः परिवर्धितानां १
सामान्यधात्रीमिव मानसं मे सम्भावयत्युत्तरकोशलानां ॥६२॥
सेयं मदीया जननीव तेन मान्येन राज्ञा सरयूर्वियुक्ता १
दूरे वसन्तं शिशिरानिलैर्मा तरङ्गहस्तैरुपगूहतीव ॥६३॥
विरक्तसन्ध्याकपिशं पुरस्ताद्यतो रजः पार्थिवमुज्जिहीते १
शङ्के हनूमत्कथितप्रवृत्तिः प्रत्युद्गतो मां भरतः ससैन्यः ॥६४॥
अद्धा श्रियं पालितसङ्गराय प्रत्यर्पयिष्यत्यनघां स साधुः १
हत्वा निवृत्ताय मृधे खरादीन्संरक्षितां त्वामिव लक्ष्मणो मे ॥६५॥
असौ पुरस्कृत्य गुरुं पदातिः पश्चादवस्थापितवाहिनीकः १
वृद्धैरमात्यैः सह चीरवासा मामर्घ्यपाणिर्भरतो ऽभ्युपैति ॥६६॥
पित्रा निसृष्टां मदपेक्षया यः
श्रियं युवाप्यङ्गगतामभोक्ता १
इयन्ति वर्षाणि तया सहोय-
मभ्यस्यतीव व्रतमासिधारं ॥६७॥